

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפיטל שליט"א
ראש כולל עשרת הימים ברוך, קליבלנד חייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Chodesh Adar and the Four Parshiyos (5)

The Solar Eclipse. This Monday, there will *Y"Y"Y* be a solar eclipse in the sky above. For some, it will be a partial eclipse, while for others in New York and Cleveland, Ohio, a total eclipse. There is no *beracha* recited because nothing "new" is happening, rather it is just a "blockage" of the sun's rays. A suggestion has been made that those who view the eclipse (with safe eyewear), even partially, should say *Tehillim perek 19*, which speaks of the wonders of heaven. *Chazal* say (1) that when the sun is smitten, it is a bad *siman* for the nations of the world. The commentators differ whether the *Gemara* is referring to an eclipse or another phenomenon. Either way, the diminishing of sunlight is an opportunity to focus on the multiple *chasadim* of the sun and sunlight. The fact that the sun has maintained its power unfueled for thousands of years, due to nuclear fusion discovered about 70 years ago, is in itself a wonder. Also the fact that the moon, about 1/400 smaller than the sun, can exactly "cover over" the sun, because it is about 400 times closer, is no coincidence.

Sunlight. The light that travels here at 186,000 miles per second from 93 million miles away, is not too bright and not too dim, because of the perfect distancing that *Hashem* has created. Constant light is not good for the eye, so *Hashem* rotates us on an ongoing day/night schedule. **Warmth.** We are exactly in the right position [with a variety of seasons and climates] so as not to be too hot or too cold. **Growth.** All the fruit, vegetables, etc. grow because the sun's rays contain the necessary nutrients that plants convert to growing, sweetening and coloring effects which promote growth into edible items. **Gravity.** The sun's gravitational pull keeps us from falling or flying into outer space where we cannot exist, but the size and speed movement of the earth defies gravity so we don't get pulled in too close to the sun, with variety for the seasonal changes that we can tolerate. **Sweet Rain Water.** The sun's rays evaporate sea water [not the salty part] into clouds of sweet rain water that we live on. The list goes on: Vitamin D, solar energy, moonlight that is our *Torah* system of months and *Yamim Tovim*, etc. *Mah Rabu Maasecha Hashem!*

בין הרעיונים - תבלין מדף היומי - בבא מציעא לג.

The *Mishnah* says if one sees his father's lost item and his *rebbe's* lost item, saving his *rebbe's* item takes precedence because his father brought him into this world, while his *rebbe* who taught him *Torah*, brings him into existence. This is learned from the *pasuk*, "אפס כי לא יהיה בך אביון", one must take care of himself first and therefore saving one's own *מצוה* takes precedence over another's. *עולם הבא* and not be *לפנים משורת הדין* and not be *מציאה*. *pasikens* that although one may save his own property first, one should go *הדין* *שו"ע* The *pasikens* explains because one can always rationalize that he might incur a *הפסד* by spending time on doing a *chessed*, so it's best not to become *רגיל* to do this, unless your personal *הפסד* is clear and imminent. Also, being *רגיל* to prioritize one's self rather than doing a *chessed*, "מביא לדי עמית". Similarly, *בבא מציעא* brings *Rashi* who quotes [ויקרא יט יח] **ספר מושב וקנים**, if you ask your neighbor to borrow his hammer and he says no, if he later asks you to borrow something you should not take *נקמה* and say no; you should lend it to him. The *רא"ש* asks why doesn't the *Torah* warn the first person not to withhold from lending to his neighbor, but rather warns the second person, who actually has a legitimate reason not to lend to this person? He answers that the first person is withholding his possessions because he is stingy but is not really anything, because the *Torah* doesn't force one to lend out his items if he is *ממנו*. But the second person is harboring *שנאה* and that is what the *Torah* is warning against; to subdue one's *שנאה* and lend it out anyway. He brings a *משנה* that the first person's *ענין* is great as it says, "אין הנגעים באים אלא על צרי עין", so the *Torah* doesn't even have to mention it. The *שו"ע* says that when we say *קודם*, we are referring to a *rebbe* that is his *מובהק*. *רבו מובהק* adds that if the father pays the *rebbe* to learn with his son, then the father is first. *ספר חסידים* and the *ש"ך* bring from *ספר חסידים*, that if someone else pays the *rebbe*, that person takes precedence over the *rebbe*.

The *Mishnah* says that whoever gets *מפטר*, continues on as the *צבר*. If it is a *קטן* that received *maftir*, then his father or *rebbe* takes over for him. The *שו"ת* says that if the father and *rebbe* are both present, the father is *קודם*. He explains that this is different than our *Gemara* where we say the *rebbe* is first because by the *Maftir* we are dealing with a *ימיה* and when it comes to *משה* and once it comes to *משה* a father is first. Just like a father inherits his son and is also the *ימיה* in his inheritance, while a *rebbe* does not. *ע"ש* **רו"חיים** was once visiting *ברוך בער*. *ע"ש* **רו"חיים** said, that this is against the *rebbe*. "עלי קודם בפני רבו" which is learned from the *pasuk* of "אפס כי יהיה בך אביון". So, if one's possessions take priority over everyone, then certainly one's own *גוף* takes precedence!

הוא היה אומר

(1) סיכה כט

R' Mordechai Gifter zt"l (Pirkei Torah) would say: "Why do we cry at a moment of death? Why do we shed tears? This is the natural state of things. Men are born. They live. They die. What is there to cry about? The **Ramban** says that this is not the natural state of things. Man was made to live forever in the joy and the Countenance of the Almighty in *Gan Eden*. Death signifies that things are not working according to the natural course of Creation. It is unnatural and unordinary. This is why we are moved to tears."

A Wise Man would say: "You will never get ahead of anyone as long as you keep trying to get even with him."
To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com
Say NO
Although the Satan works HARD on it, Sign up not to show disrespect!
בתפילה!
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org
Mazel Tov to the Idels and Mandel families on the marriage of Bracha and Chaim Mandel. May they be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroel

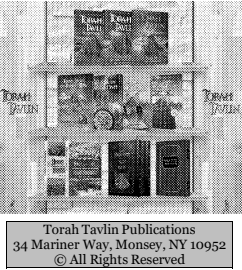
לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

מולד חודש ניסן 1057 פמ

שבת קודש פרשת שמעני - פרשת החודש - כ"ז אדר ב' תשפ"ד Shabbos Parshas Shemini - HaChodesh - April 6, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

טיב התבלין

מאת הגאון רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עירודק

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את המאריך ואת עולתך וכו' ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה' (ו-ט)
אלו הדברים נאמרו מפי משה ביום השמיני לימלאים שבו חינכו אהרן ובניו את המשכן בעבודתם. ומן הראוי להתבונן בתוכן לשונו כדי להבין את פשוטו. הדנה בתחילת דבריו הודיע משה כי כל הנעשה הוא על פי ציווי הש"ת באמרו "זה הדבר אשר צוה ה' השוב הכפיל את הדברים בסוף הציווי באמרו 'כאשר צוה ה' ומקרא זה אומר דרשני; למה לו לפרש שוב שדבריו הם על פי ציווי הבורא? עוד יש להבין למה הקדים ענין הכפרה לענין הציווי. שהרי מן הראוי היה שאמר 'ועשה את קרבן העם כאשר צוה ה' וכפר בעדם' שהרי לא נצטוו אהרן כי אם לעשות עבודת הקרבן. ואין הכפרה בכלל העשייה, כי אם תוצאה מעבודת הקרבן המרצה, ומזה הלשון 'וכפר בעדם כאשר צוה ה' שמשמעותו הוא שגם עצם הכפרה הוא בכלל העשייה ובכלל הציווי?

ואפשר לפרש בדרך המוסר שכאן כיוון משה את השעה הראויה לעורר את אהרן ובניו לעשות את עבודתם לשם שמים בלבד. הדנה בכל עבודה שהורגל כבר האדם בעשייתה יש צורך להדבות ביגיעה כדי לעורר את הלב לקיומה לשם שמים. מאחד שכבר הורגל בה האדם ואין הוא מתרגש בקיומה יתר על המידה, ולפעמים מאבד השקו לגמרי; ואז מוצא היצר פתח לפתותו לקיימו שלא לשמה, והאדם שצדונו לצאת על כל פנים ידי חובתו אינו שם על ליבו איך שהפניות והנגיעות הם המסייעים בעדו, ובאמצעותם הוא עושה את המוטל עליו, ואז מאדור שאין לבם עד קשה מאוד לעוררו שיכוון תמיד את לבו לעשות חובתו כראוי לה, אך בתחילת דרכו כשמקיים איזה מצוה לראשונה או לבו פתוח כאלום ומכוון לעשותה לשמה, והוה השעה שלבו עד וכשיעוררו

עדותיך אתבונן

לפרש מאת הרב אברהם הנגאל בשמחה שליט"א, נבגלים שיהא אברהם

החדש הזה לכם ראש חדשים (פרשת החדש) - טעם לקריאת פרשת החדש ה'צנ בתמני' (מגילה כט): "ראש חדש אדר שחל להיות בשבת. קורין בפרשת שקלים. חל להיות בתוך השבת, מקדימין לשעבר, ומפסיקין לשבת אחרת, בשניה וכו', בשלישית פרה אדומה, רביעית החדש הזה לכם", ע"כ. ופשוט הטעם שקוראים פרשת החדש וז"ל: "ששם פרשת הפסח, ובתלמוד ירושלמי גרסין: אמר ר' חמא, ברין הוא שיקרום החדש לפרשת פרה, שהרי באחד בניסן הוקם המשכן ושני לו נשרפה הפרה, ומפני מה הקדימוה, שהיא טהרתן של ישראל", עכ"ל. הדי כתב רש"י שהטעם שקורים פרשת החדש היינו משום שיש בו "פרשת הפסח", ולא רק משום שיש בו פרשת החדש. וביאר הפני יהושע שכונת רש"י לומר, שהטעם שתיקנו לקרא פרשת החדש, משום שיש בה פרשת פסח, ובענין להכין לקראת ההגה, כמו שאח"כ (פסחים ו); שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ולפי ר"ג שתי שבתות.

וכבר העיד ר' צדוק הכהן (פ"י צדיק שמות, פרשת החדש) שבאמת היה צריך לכתוב פרשה זו "פרשת הפסח" וז"ל: "רביעית החדש הזה לכם (מגילה כט), ונקרא פרשת החדש ולא נקרא פרשת הפסח, כמו שנקרא שקלים ולא נקרא פרשת כי תשא, וכן פרשת פרה שלא נקרא פרשת חוקת התורה, רק על של הענין שקלים

אותו על חובתו לקיים את זה המצווה תמיד מתוך אותה כוונה שמכוון לעת עתה יתקבלו הדברים על לבו וישגיח להדגיל את עצמו גם ברעותא דלבא.

וכך היו הדברים גם בשעת חינוך המשכן, אז היו כל עיני ישראל נשואים אל אהרן ובניו הכהנים שיעוררו בעבודתם רציו וכפרה על עוונם וגם בני אהרן היו מכוונים את לבם לשמים לעורר נחת רוח לעילא ולרצות את ישראל לפני בוראם וכיוון שהיה אז לבם נשואות אל הש"ת וכל כוונתם היה לשמים. היה בכבודו של משה לעוררם שבכל העיתים ידאו לעשות את עבודתם מתוך רצון וכוונה זו, ולא ידגילו את עצמם רק בעבודת המעשה כי אם גם בעבודת המחשבה והרצון, ושפיד מובן למה הכפיל את ענין הציווי, כי לא היה זה הדבר לשם ידיעת הציווי, כי אם לעורר אותם לעשותה תמיד מתוך רעותא דליבא לשם הש"ת, ולזאת גם מובן למה הקדים ענין הכפרה לענין הציווי כי בכך מובן כוונתו להודיע שוב על הציווי כי אם לעורר על הכוונה ועל כוחה, וע"כ הקדים ואמר שכדי שהעבודה יעשה את רישומה ויזכו ישראל לכפרה יש צורך לכון בשעת העבודה שקיומה היא 'כאשר צוה ה'.

אח"כ (מכות כג) רצה הקב"ה לכות את ישראל לפיכך דרבה להם תורה ומצות וכו', וביאר הרמב"ם (שם בשלחי מכות מכות) שיע"כ יזכה האדם לקיים אחת מהמצוות כתיקונה ובכך אכן יזכה להולק בעולם העליון, עכ"ת. והענין הוא שהאדם מחמת תכונותיו והרגליו השונים קשה לו לקיים את כל המצוות בשלימות וע"כ דרבה להם הקב"ה לישראל דרבה מצוות כי אז תהיה ביכולת כל אדם לבחור באחת מאלו המצוות שאותה תהיה ביכולתו לקיימה בשלימות ולא תהיה בה מניעה מצד תכונותיו והרגליו. ועל זה הדרך אפשר גם לומר לענינינו שלכך דרבה הקב"ה תורה ומעשים טובים כדי שידבר להתעסק בהם ואז אפשר שיזכו באיזה מצוה לקיימה מתוך צלילות הדעת ויכוונה לבם לבוראם ובכך יזכו לחיי העולם הבא.

פרה, וכן הוה ליה לקרות פרשה זו פרשת הפסח, עכ"ל. אמנם יש להעיד על דבריו, שאם הטעם שצריך לקרא פרשת החדש, דבענין לדרוש בעניני ההגה מרוע לא קורין עניני סוכות קודם סוכות, או עניני שבועות קודם שבועות, ולמה נשתנה פסח משאר ימים טובים, ובאמת פליגי בזה רבותינו ז"ל אם יש דין לדרוש בעניני יו"ט קודם שאר הימים טובים. הבית יוסף (סי' תכ"ט) כתב הדיוט זה הוא רק גבי פסח משום דיש בו הלכות רבות, כגון טהינת חטים ואפינת המצות והגעלות כלים, ובענין חמץ, שאלו אם לא עושה אותן כהלכותיהן קודם פסח לית להו תקנה בפסח, משא"כ בשאר יו"ט די באיזה ימים קודם, וא"כ לפי דבריו יש לומר דמשום הכי קוראים פרשת החדש שיש בו 'פרשת פסח' לקיים דין זה, להכין לקראת חג הפסח, משא"כ בשאר הימים אין צריך כל כך.

ויש ללמוד מכאן, לעשות כל ההכנות שצריך לעשות קודם ההגה וכמו שצריך להכין הבית שלא יהיה שום חמץ בתוך הבית בחג הפסח, וגם צריך לאפות ולבשל המאכלים לקראת היום טוב וע"כ צריכין ללמוד כל הני הלכות. כמו כן צריך האדם להכין את עצמו בעניני רחניות, כדי לקיים מצות 'והגדת לבנך', ולקיים מצות סיפר יציאת מצרים. צריך הכנה לזה, וע"כ קודם ההגה, צריך האדם לעשות הכנות כראוי להכין עצמו לקיים מצוה זו, ולהכין הדברי תורה, וללמוד דברי בעל הגדה, כדי שיהיה יכול לספר לבניו כל 'סיפור יציאת מצרים', וההכנס עניניו בראשו.

On behalf of thousands of Shabbos Jews - The charity that simply helps families of Melamedim, Agunim and Grushim in Eretz Yisroel at ZEDCO expense. www.chickensforshabbos.com

מעשה אבות ... סימן לבנים

כי אני ה' אלקיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תמנאו את נפשתיכם ... (יא-טז)

Our commentators offer a range of suggestions to explain why the *Torah* permits certain types of food, but prohibits others. However, the very fact that we are forbidden to eat certain food items enables us to enjoy what we are permitted all the more. And in doing so, we recognize *Hashem*, thank Him, and deepen our relationship with Him through *hakaras hatov* - gratitude. As **R' Eliyahu Lopian ז"ל** expresses in **Lev Eliyahu**: “*To fulfill the Torah, it is not necessary to fear Heaven greatly, but to possess the virtue of gratitude. This virtue alone will lead to the fulfillment of the whole Torah. As the posuk states at the end of the laws of Kashrus: ‘You shall sanctify yourself, and you shall become holy, for I am holy.’ By abstaining from forbidden foods and appreciating all the more what we may eat, we come closer to Hashem.*”

The JDC, The Joint Distribution Committee, was a Jewish relief organization founded in 1914 through a \$50,000 donation from Jacob Schiff, a Reform Jew. The JDC was involved in relief work and provided financial help to the great *yeshivos* in Europe. Although the organization was founded and run by Reform Jews, they attempted to help all Jews who needed assistance.

In October of 1929, after the Stock Market Crash, the world descended into the Great Depression. The JDC was forced to limit its financial assistance, including its aid to the *yeshivos*. As the financial support decreased, some of the *yeshivah* directors felt that the Joint should continue to prioritize the *yeshivos* in the allocation of its now limited funds. They felt that directing money to other causes other than supporting the *yeshivos* was indicative of the Joint’s bias against the *yeshivos*.

They decided to approach the holy **Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir Hakohen Kagan ז"ל**. They asked him, “*Rebbi*, the Joint wants to eliminate funding to the *yeshivos*. What should we tell them? How should we protest this terrible decree?”

The *Chofetz Chaim* looked surprised at the question and answered, “What should you tell them? You should tell them ‘Thank You’ for all the support they have given these last fifteen years. They are not *frum* Jews, yet they supported *yeshivos*; we must show them *Hakaras Hatov*, gratitude. Never forget there is no limit to *Hakaras Hatov*.”

Fast-forward almost a century and across the Atlantic to Passaic/Clifton, New Jersey. In July 2021, the world had been in the throes of the Coronavirus pandemic for over a year. *Congregation Ahavas Israel* led by **R' Ron Yitzchok Eisenman shlita**, removed almost three-quarters of the chairs from the three *Batei Medrash* to maintain the social distancing ordinance. The *Shul* was sparsely populated and looked and felt barren. Finally, the day arrived, and with the permission and encouragement of their medical expert, the seats could be reset to pre-pandemic mode. The issue was how to organize a team to reset the three *Batei Medrash* to their original form. Hundreds of chairs needed to be moved. The *gabbai* asked for volunteers. However, the job would be grueling and challenging and was not a job for middle-aged, out-of-shape men.

The appointed time arrived, and the *gabbai* looked worried. “How will the seats be moved?” Suddenly, as if angels dropped from *Shamyaim*, a group of *bachurim* from the *Mesivta* of Clifton arrived and began a coordinated and systematic effort. In a matter of minutes, all three *Batei Medrash* were restored to their pre-Covid places. These boys come to learn in the *Shul* every Friday night and *Shabbos* day. They are *Masmidim*. Although they came during their lunch break, each one of them has an additional *seder* during that time. They sacrificed their own precious learning time to help out the *Shul*.

That evening, Rabbi Eisenman spoke to their *Rebbi*. “I am so grateful to you. Your boys are shining examples of what a *Ben Torah* should be. Thank you so much for coming with them to set up the *Shul*.” The *Rebbi* looked at me surprised as he said, “What do you mean? Every Friday night and *Shabbos*, you allow us to use the *Shul* for learning. We benefit greatly from the *Shul*; isn’t it only right that we give back to the *Shul* when it needs our help. Is *Hakaras Hatov* a small thing?”

He looked at the *Rebbi*, and suddenly it dawned on him. “Rabbi Yaakov Mordechai Zaks, aren’t you an *einikel* - a direct descendent - of the *Chofetz Chaim*?” Rabbi Zaks smiled and said, “Yes, I am, and as I have heard many times from my father, who heard from his mother, and she from the Chofetz Chaim, “Never forget there is no limit to *Hakaras Hatov*.” (Olami Resources)

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

In the *Haftorah* of *Parshas HaChodesh*, *Yechezkel HaNavi* elaborately describes the process by which a Jew shall conduct himself upon entering the future *Bais HaMikdash* and the service that will take place once *Moshiach* has come, and the Jews have returned to *Eretz Yisroel*. *Yechezkel HaNavi* details, “*Whoever enters by the northern gate ... shall leave by the southern gate, and whoever enters by the southern gate shall leave by the northern gate...*” Why was it necessary for *Yechezkel* to describe his point in such a long-winded manner when he could have simply said that one should exit opposite the way he entered?

R' Yaakov Bender shlita quotes **R' Chaim Shmulevitz ז"ל** who explains that one of the greatest challenges facing a

Torah Jew is a person falling into a habit in his spirituality. Because even though he is doing the right thing, his service lacks vigor and energy, and an excited freshness to it.

Thus, since habitual performance is such a great enemy of true *Avodas Hashem*, the message of the *Navi* is that it is imperative for a person to always seek out fresh ways to enhance his spirituality - like the way *Klal Yisroel* will be instructed to always find a different door from the one they had just used to enter the *Bais HaMikdash*.

This is stressed in the understanding that *Parshas HaChodesh* highlights the renewal of our focus each month through the observance of *Rosh Chodesh*, *Kiddush Levanah* and the like, each month.

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' ... (פ-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ZTL

מחשבת הלב

In last week’s *parsha*, we find a *posuk* with similar wording to the above: “ויאמר משה אל העדה: - *Moshe spoke to the assembly.*” This begs an explanation as to why it ends without the words “וירא אליכם כבוד ה'” as our *posuk* here does.

R' Moshe Feinstein ז"ל explains as follows: In *Avodas Hashem*, *Kiyum Hamitzvos*, or *Limud HaTorah*, the ideal way to serve *Hashem* and perform *mitzvos* isn’t based on the outcome, e.g. העשראת השכינה or some lofty ambition. Rather, we do everything solely because “אשר צוה ה' לעשות” - *Hashem* commanded us to fulfill them and for no other reason. Therefore, initially *Moshe* told the *Yidden* simply, “אשר צוה ה'” - it is a command from *Hashem*. That was in *Parshas Tzav*. Here in *Parshas Shemini*, when the *Shechina* didn’t immediately appear, and the people were nervous that they were to blame, *Moshe Rabbeinu* calmed them down and said that *Aharon Hakohen* is worthy to bring the *Shechina* down through his *avoda* and you will see “וירא אליכם כבוד ה'”. But otherwise we do everything without an agenda. As the famous maxim from **R' Yisroel Salanter ז"ל** goes: “*Mir darf nisht uptun; Mir darf nisht nuchtn; Mir darf nur tun.*”

Further on in the *parsha*, the *Torah* describes the tragic demise of *Nadav* and *Avihu*, and states, “ואחיכם כל בית ישראל יבכו, את השריפה אשר שרף ה'” - “*And all the brothers of the house of Israel shall weep, for the fire which Hashem has kindled, and he has consumed them.*” The simple understanding is that *Klal Yisroel* should mourn the tragedy. As this week was the *Zaida’s yahrtzeit* (**Baal Machsheves Halev**), I believe he would’ve enjoyed the following *vort*: When a *tzara* befalls us, it is referred to as a “שריפה” - a fire. The way to extinguish a fire is with water. Hence, our tears that flow like water, can serve as the “dousing agent” for this purpose. When *Hashem* sees the tears we shed on behalf of our fellow brethren, both locally and globally, He collects them and uses them to snuff out the flames. This coming week, as we usher in *Chodesh Nisan*, let us *daven* for *besuros tovos, yeshuos u’refuos* for all, and the final *geula, b’karov*. בניסן נגאל, ובניסן עתידין ליגאל.

משל למה הדבר דומה אל תשקצו את נפשתיכם ... (יא-טז)

משל: One day, a *chavrusa* of **R' Chaim Kanievsky ז"ל**, who taught in a local *cheder* in *Petach Tikva*, asked if he could substitute for a day. R' Chaim agreed to help his friend and showed up to teach the class of fourth graders. After R' Chaim taught the boys a single *Mishnah* in *Bava Metzia*, a student raised his hand. R' Chaim anticipated a question on the *Mishnah*. “May I go to the bathroom?” the boy asked.

“Of course!” R' Chaim enthusiastically responded, sensing a teaching moment. “When someone feels a need to go to the bathroom, there is an obligation to go right away because it says, “*You shall not make yourselves abominable.*”

A wave of understanding swept through the classroom as the other boys immediately sensed R' Chaim’s inexperience. One by one they raised their hands to be excused from class

for a variety of reasons. Soon only one student remained. “Don’t you also need the bathroom?” R' Chaim asked. “Actually, I do,” the boy replied, “but I don’t want to leave the *rebbe* alone with no students.”

“I think you should go to the bathroom immediately,” Rav Chaim suggested. “Then we can both leave the classroom, and I can go back to the *Lomza Yeshivah* to continue my learning there!”

נמשל: The ultimate purpose of *mitzvos* is to make an individual holy and closer to *Hashem*. Should one observe the entirety of *Torah* and *mitzvos* but fail to attach himself to *Hashem*, he is deficient in achieving the purpose of all the *mitzvos*. Thus, we are given guidance to avoid certain actions which cause our soul to become coarser, and/or block the acquisition of holiness. This is especially true as we prepare to bring the *Korban Pesach* this year on the Temple Mount - *amen!*

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

This past *Shabbos* we read *Parshas Parah*, all about purification. We need to make a move in the right direction. If *Zachor* is the “*Sur M’rah*” then *Parah* is the “*Asei Tov*”! *Hashem* does not expect us to make monumental changes in ourselves. He wants us to be purified with a little drop of effort. Just like the ashes of the *Parah Adumah* purified one who was *tamei* even if one little tiny drop touched them, we need to try to do SOMETHING. It could be something small, but if we say to *Hashem*, “I am coming to purify myself. I want to be better. Please *Hashem*, give me *siyata dishmaya* so that I can succeed,” then *Hashem* will help us! He will lead us right into *Parshas HaChodesh*! The power of *Hischadshus*, Renewal! Yes, you can change! You can become a new person! You can get out of all those negative patterns, old and destructive habits and sinful thoughts.

In order to truly experience this *Zman Cheiruseinu*, you are obligated to see yourself as if YOU left *Mitzrayim*! There are those who actually act out the *Pesach* story as they read the *Haggadah* on the night of the *Seder*. They create a virtual *yetzias Mitzrayim* and imagine themselves leaving slavery and becoming free people. This can be taken literally or figuratively, but either way it must be taken to heart. Getting out of your own personal Egypt, whatever it is you are enslaved to, entails getting the ten *makkos* - the ten plagues, out of our system. Although we did not experience the ten plagues in *Mitzrayim*, the ten plagues have seeped into us in this long and difficult *galus*. We can free ourselves of all that plagues us in our lives.

We all go through times of “*Mitzrayim*” in our lives! Both on a collective, “*Am Yisroel level*” and on an individual and personal level. But now we are entering the Time of Freedom. Now is the time to rid ourselves of the slavery, the hardships, the plagues and take *Mitzrayim* out of ourselves. We must liberate ourselves with *Emunah* in *Hashem* and be *zoche* to see all the great miracles that await us at this great time of redemption.